

връхъ Мидійскаго Царя, ако и да е знаалъ, чи врагъ-а е дваждъ по многочисленъ, но нападналъ на него и завържало се жестоко сраженіе. Не трѣба да забравамъ това сраженіе; защо то подало слѣчай на Персы-тѣ и Миданѣ-тѣ да завладѣютъ Азію, и то било причина да се разрѣши могъществено господарство.

Тимкрейскага битва наистина била много страшна. Киръ показалъ въ нея чудно мъжество: въ време-то на сраженіе-то падналъ конь-а му подъ него и самси той едвамъ не станжалъ робъ. За честъ, тѣи проишествіе забавило само нѣколко минѣты поражданье-то на Лиданѣ-тѣ. Когато Киръ инова се явилъ предъ войнѣ-тѣ си, то Лиданѣ-тѣ въ сѣща-га минѣта се обвърнали въ бѣгство и се распрьснали; взорженнѣ-тѣ имъ съ остри косы коласки, били разбачканы; повдигннѣ-тѣ кѣлы, напзлненѣ-тѣ съ войнѣ съсыпали се; а самси Крезъ; подирь мъжественно съпротивленіе, длъженъ билъ да остави кърваото поле и да иска спасеніе въ заграда-га на столица-га си. Тѣкъ